EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.12.2010
KOM(2010) 764 slutlig

2010/0368 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upphävande av vissa obsoleta rådsrättsakter inom området för den gemensamma jordbrukspolitiken

MOTIVERING

Ett antal rättsakter som antagits under de senaste decennierna har inte längre någon verkan, men är fortfarande tekniskt sett i kraft. De har blivit obsoleta på grund av sin tillfälliga karaktär eller till följd av att deras innehåll har införts i nya rättsakter. Flera åtgärder knutna till nya medlemsstaters anslutning innehöll övergångsåtgärder för tiden direkt efter anslutningen och har nu blivit obsoleta. Europaparlamentet, rådet och kommissionen överenskom i sitt interinstitutionella avtal om bättre lagstiftning att gemenskapslagstiftningen skulle uppdateras och minskas till volymen genom att man upphäver rättsakter som inte längre tillämpas. Rättsakter som inte längre är relevanta bör utgå ur regelverket, så att unionslagstiftningen blir mera överblickbar och förutsägbar.

Kommissionen har i flera omgångar tagit bort obsolet lagstiftning från gemenskapens regelverk, dels genom det traditionella upphävandeförfarandet, dels genom att förklara de berörda kommissionsrättsakterna som obsoleta. Kommissionen har även identifierat ett antal rådsrättsakter knutna till den gemensamma jordbrukspolitiken, som grundar sig på artiklarna 42 och 43 i fördraget (tidigare artiklarna 36 och 37) och två anslutningsakter, som inte längre har någon praktisk verkan. De är emellertid formellt sett fortfarande i kraft. Kommissionen har dock inte behörighet att förklara rättsakter som obsoleta om de har antagits av rådet. I rättssäkerhetens intresse föreslår kommissionen därför att rådet och Europaparlamentet upphäver de rättsakter som tas upp i detta förslag.

2010/0368 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om upphävande av vissa obsoleta rådsrättsakter inom området för den gemensamma jordbrukspolitiken

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 42 första stycket och artikel 43.2,

med beaktande av 1979 års anslutningsakt, särskilt artikel 60, artikel 61.5 och artikel 72.1,

med beaktande av anslutningsakten för Spanien och Portugal, särskilt artikel 234.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[1],

med beaktande av Regionkommitténs yttrande[2],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Att göra unionslagstiftningen mer överblickbar är en viktig del av den strategi för bättre lagstiftning som unionens institutioner genomför. Därför bör de rättsakter som inte längre har faktisk verkan utgå ur den gällande lagstiftningen.

(2) Följande förordningar på området för den gemensamma jordbrukspolitiken har blivit obsoleta, men är trots detta fortfarande formellt i kraft:

– Rådets förordning (EEG) nr 2052/69 av den 17 oktober 1969 om gemenskapsfinansiering av utgifter som en följd av tillämpning av konventionen om livsmedelsstöd[3]. Förordningen har inte längre någon verkan, eftersom dess innehåll har införts i nya akter.

---

1 EUT C , , s. .
2 EUT C , , s. .
3 EGT L 263, 21.10.1969, s. 6.

– Rådets förordning (EEG) nr 1467/70 av den 20 juli 1970 om vissa allmänna bestämmelser för intervention på marknaden för råtobak[4]. Förordningen har inte längre någon verkan, eftersom dess innehåll har införts i nya akter.

– Rådets förordning (EEG) nr 3279/75 av den 16 december 1975 om standardisering av de ordningar som de enskilda medlemsstaterna tillämpar vid import från tredjeländer av levande träd och andra levande växter, lökar, rötter o.d., snittblommor och snittgrönt[5]. Förordningen har inte längre någon verkan, eftersom dess innehåll har införts i nya akter.

– Rådets förordning (EEG) nr 1078/77 av den 17 maj 1977 om införande av ett bidragssystem för avstående från saluförande av mjölk och mjölkprodukter och för omställning av mjölkkobesättningar[6]. Genom den förordningen infördes bestämmelser som var tillämpliga till och med den 31 mars 1978 och den har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EEG) nr 1853/78 av den 25 juli 1978 om allmänna regler i samband med särskilda åtgärder för ricinusfrön[7]. Genom den förordningen infördes tillämpningsbestämmelser för rådets förordning (EEG) nr 2874/77 av den 19 december 1977 om särskilda åtgärder beträffande ricinusfrön[8], som slutade gälla den 30 september 1984, och den har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EEG) nr 2580/78 av den 31 oktober 1978 om förlängning av regleringsåret 1977/78 för olivolja, om särskilda åtgärder för denna sektor och om ändring av förordning (EEG) nr 878/77 beträffande de växelkurser som ska tillämpas inom jordbruket[9]. Den förordningen omfattade bara regleringsåren 1977/78 och 1978/79 och har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EEG) nr 1/81 av den 1 januari 1981 om allmänna regler för systemet med anslutningsutjämningsbelopp för spannmål[10]. Den förordningen var avsedd att tillämpas under övergångsperioden efter Greklands anslutning till Europeiska gemenskaperna och har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EEG) nr 1946/81 av den 30 juni 1981 om begränsning av investeringsstöd för mjölkproduktion[11]. Förordningen har inte längre någon verkan, eftersom dess innehåll har införts i nya akter.

– Rådets förordning (EEG) nr 2989/82 av den 9 november 1982 om beviljande av stöd för konsumtion av smör i Danmark, Grekland, Italien och Luxemburg[12]. Genom den förordningen infördes bara tillfälliga bestämmelser och den har därmed inte längre någon verkan.

---

4 EGT L 164, 27.7.1970, s. 32.
5 EGT L 326, 18.12.1975, s. 1.
6 EGT L 131, 26.5.1977, s. 1.
7 EGT L 212, 2.8.1978, s. 1.
8 EGT L 332, 24.12.1977, s. 1.
9 EGT L 309, 1.11.1978, s. 13.
10 EGT L 1, 1.1.1981, s. 1.
11 EGT L 197, 20.7.1981, s. 32.
12 EGT L 314, 10.11.1982, s. 25.

– Rådets förordning (EEG) nr 3033/83 av den 26 oktober 1983 om avskaffande av anslutningsutjämningsbelopp för likörvin[13]. Den förordningen var avsedd att tillämpas under övergångsperioden efter Greklands anslutning till Europeiska gemenskaperna och har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EEG) nr 564/84 av den 1 mars 1984 om tillfälligt upphävande av stöd till investeringar i mjölkproduktion[14]. Den förordningen omfattade bara år 1984 och har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EEG) nr 2997/87 av den 22 september 1987 om fastställande av produktionsstödet för humle för 1986 års skörd samt om särskilda åtgärder för vissa produktionsområden[15]. Genom den förordningen infördes en särskild åtgärd som var tillämplig till år 1990 och den har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EEG) nr 1441/88 av den 24 maj 1988 om ändring av förordning (EEG) nr 822/87 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin[16]. Genom den förordningen fick rådet behörighet att anpassa vissa övergångsbestämmelser som var en följd av Portugals anslutning till Europeiska gemenskaperna och den har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EEG) nr 1720/91 av den 13 juni 1991 om ändring av förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter[17]. Genom den förordningen infördes ett antal undantagsåtgärder inom den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter som var tillämpliga senast till och med den 30 juni 1992 och den har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EEG) nr 740/93 av den 17 mars 1993 om fastställande av gemenskapskompensation för ett definitivt upphörande av mjölkproduktionen i Portugal[18]. Genom den förordningen infördes en särskild åtgärd som skulle tillämpas till år 1996 och den har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EEG) nr 741/93 av den 17 mars 1993 om tillämpning av det gemensamma interventionspriset för olivolja i Portugal[19]. Den förordningen var avsedd att tillämpas under övergångsperioden efter Portugals anslutning till Europeiska gemenskaperna och har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EEG) nr 744/93 av den 17 mars 1993 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den kompletterande handelsmekanismen för leveranser till Portugal av andra produkter än frukt och grönsaker[20]. Den förordningen rörde tillämpligheten på Portugal i fråga om rådets förordning (EEG) nr (EEG) nr 3817/92 av den 28 december 1992 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den kompletterande

---

13 EGT L 297, 29.10.1983, s. 1.
14 EGT L 61, 2.3.1984, s. 34.
15 EGT L 284, 7.10.1987, s. 19.
16 EGT L 132, 28.5.1988, s. 1.
17 EGT L 162, 26.6.1991, s. 27.
18 EGT L 77, 31.3.1993, s. 5.
19 EUT L 77, 31.3.1993, s. 7.
20 EGT L 77, 31.3.1993, s. 11.

handelsmekanismen vid import till Spanien av andra produkter än frukt och grönsaker[21], som sedan upphävdes, och den har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EG) nr 2443/96 av den 17 december 1996 om ytterligare åtgärder för direkt inkomststöd till producenter eller till nötköttssektorn[22]. Den förordningen omfattade bara år 1997 och har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EG) nr 2200/97 av den 30 oktober 1997 om sanering av gemenskapsproduktionen av äpplen, päron, persikor och nektariner[23]. Den förordningen syftade till att införa ett särskilt bidrag för regleringsåret 1997/1998 och har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EG) nr 2330/98 av den 22 oktober 1998 om erbjudande om ersättning till vissa producenter av mjölk och mjölkprodukter, vilka tillfälligt hindrats att bedriva verksamhet[24]. Den förordningen omfattade bara en tillfällig åtgärd och har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EG) nr 2800/98 av den 15 december 1998 om övergångsåtgärder som skall tillämpas i den gemensamma jordbrukspolitiken med tanke på införandet av euron[25]. Den förordningen syftade bara till att föreskriva om övergångsåtgärder och har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EG) nr 2802/98 av den 17 december 1998 om ett program för leverans av jordbruksprodukter till Ryska federationen[26]. Den förordningen syftade till att föreskriva om en engångsåtgärd och har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EG) nr 660/1999 av den 22 mars 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 2075/92 och fastställande av bidrag och garantitrösklar för bladtobak per sortgrupp och medlemsstat för 1999, 2000 och 2001 års skördar[27]. Den förordningen omfattade bara 1999, 2000 och 2001 års skördar och har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EG) nr 546/2002 av den 25 mars 2002 om fastställande av bidrag och garantitrösklar för bladtobak per sortgrupp och medlemsstat för skördeåren 2002, 2003 och 2004 och om ändring av förordning (EEG) nr 2075/92[28]. Den förordningen omfattade bara 2002, 2003 och 2004 års skördar och har därmed inte längre någon verkan.

– Rådets förordning (EG) nr 527/2003 av den 17 mars 2003 om tillstånd för saluföring och leverans för människors direkta konsumtion av vissa viner som importeras från Argentina och som kan ha varit föremål för oenologiska metoder som inte föreskrivs i

---

21 EGT L 387, 31.12.1992, s. 12.
22 EGT L 333, 21.12.1996, s. 2.
23 EGT L 303, 6.11.1997, s. 3.
24 EGT L 291, 30.10.1998, s. 4.
25 EGT L 349, 24.12.1998, s. 8.
26 EGT L 349, 24.12.1998, s. 12.
27 EGT L 83, 27.3.1999, s. 10.
28 EGT L 84, 28.3.2002, s. 4.

förordning (EG) nr 1493/1999[29]. Den förordningen syftade till att införa ett undantag som bara var tillämpligt till den 30 september 2003 och har därmed inte längre någon verkan.

(3) För att säkerställa säkerhet och klarhet i rättsligt avseende bör dessa obsoleta förordningar upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordningarna (EEG) nr 2052/69, (EEG) nr 1467/70, (EEG) nr 3279/75, (EEG) nr 1078/77, (EEG) nr 1853/78, (EEG) nr 2580/78, (EEG) nr 1/81, (EEG) nr 1946/81, (EEG) nr 2989/82, (EEG) nr 3033/83, (EEG) nr 564/84, (EEG) nr 2997/87, (EEG) nr 1441/88, (EEG) nr 1720/91, (EEG) nr 740/93, (EEG) nr 741/93, (EEG) nr 744/93, (EG) nr 2443/96, (EG) nr 2200/97, (EG) nr 2330/98, (EG) nr 2800/98, (EG) nr 2802/98, (EG) nr 660/1999, (EG) nr 546/2002 och (EG) nr 527/2003 ska upphöra att gälla.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i […]

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

[29] EUT L 78, 25.3.2003, s. 1.